

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a Mgr. Evy Kyselé v právní věci **žalobkyně: L. Y.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 11. 2004, č. j. 62 Az 80/2004 - 17,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Ostravě rozsudkem blíže označeným v záhlaví zamítl žalobu žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2004, č. j. OAM - 2507/VL - 20 - 08 - 2004, jímž byla podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1995 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítnuta stěžovatelčina žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná. Krajský soud po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že skutková zjištění, z nichž rozhodnutí žalovaného vycházelo, byla dostatečná, a že závěr vyjádřený v napadeném rozhodnutí je v souladu se zákonem.

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž uplatnila kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Navrhovala, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně požádala, aby jí pro řízení o kasační stížnosti byl přidělen advokát, neboť je to nezbytné k ochraně jejích práv a ona si svého vlastního právního zástupce nemůže dovolit. V záhlaví kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že ji adresuje Nejvyššímu správnímu soudu v Brně a zasílá prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Osobně však kasační stížnost podala dne 31. 1. 2005 k Obvodnímu soudu pro Prahu 4. Tento soud, jak vyplývá ze spisu sp. zn. 10 Nc 3026/2005, odeslal stěžovatelčino podání Městskému soudu v Praze, který přípisem ze dne 31. 5. 2005, č. j. 1 Nc 429/2005, obvodnímu soudu sdělil, že věc měla být zaslána Krajskému soudu v Ostravě. Tomuto soudu bylo podání stěžovatelky doručeno dne 1. 7. 2005.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 11. 2004, č. j. 62 Az 80/2004 - 17, byl stěžovatelce doručen do vlastních rukou dne 20. 1. 2005. Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místě, kde je třeba kasační stížnost podat. V poučení napadeného rozsudku se totiž v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvádí, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení a též se v něm správně v souladu s ustanovením § 106 odst. 4 s. ř. s. uvádí, že se podává k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Podle uvedeného ustanovení se totiž kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Ve stanovené lhůtě podala stěžovatelka kasační stížnost, avšak nesprávně (vzdor správnému poučení Krajského soudu v Ostravě) ji osobně podala Obvodnímu soudu pro Prahu 4. Ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. však výslovně předepisuje, že kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal, a že lhůta je zachována též jen tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. U naposledy uvedeného soudu stěžovatelka kasační stížnost nepodala a podala ji jen u Obvodního soudu pro Prahu 4. Ten však není soudem příslušným, a proto ji postoupil soudu příslušnému, jímž je Krajský soud v Ostravě. Kasační stížnost podaná sice ve lhůtě, ale u nepřislusného soudu, je však kasační stížností včasnou jen tehdy, jestliže tento nepřislusný soud ve lhůtě stanovené pro podání kasační stížnosti ji odešle soudu, který napadené rozhodnutí vydal, či Nejvyššímu správnímu soudu. Jen tehdy by byla lhůta k podání kasační stížnosti zachována. V opačném případě, tj. pokud nepřislusný soud tak učiní po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, nutno z citovaného ustanovení § 106 odst. 4 dovodit, že lhůta zachována není a jde tudíž o kasační stížnost opožděně podanou. Přitom nutno zdůraznit, že není povinností nepřislusného soudu sledovat lhůtu pro podání kasační stížnosti proti rozhodnutí jiného soudu. Sledování lhůty je povinností účastníka řízení, přičemž jeho pochybení, spočívající v tom, že se neřídil správným poučením procesního soudu a odeslal své podání jinému (nepřislusnému) soudu, lze přičíst jen k tíži tohoto účastníka.

O takový případ jde i v právě projednávané věci, neboť Krajskému soudu v Ostravě byla kasační stížnost doručena až dne 1. 7. 2005. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu